

ת"פ 64065/12/23 - מדינת ישראל נגד גנאדי רבינוביץ'

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 64065-12-23 מדינת ישראל נ'
רבינוביץ'(עציר)
בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
גנאדי רבינוביץ'
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) והסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.12.23 סמוך לשעה 03:10 התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה לבית עסק בשם "קטוף" בקריית אתא וגנב מתוכו רכוש (להלן - בית העסק). ההתפרצות בוצעה באמצעות שבירת מנעול החלון הצדדי, הרמת סורג החלון והזזת ארון שחסם את החלון. באותו היום בסמוך לשעה 11:36 הסיג הנאשם גבול לבית העסק, נכנס דרך החלון וגנב קופסת תמרים, בקבוק משקה וקופסת עוגיות בסך כולל של ₪56.90, וכן שלוש קופות צדקה שהכילו כסף מזומן בסכום שאינו ידוע במדויק, מטען לטלפון ורכוש נוסף שמהותו אינה ידועה. עוד באותו היום, זמן קצר לאחר מכן, חזר הנאשם והסיג גבול לבית העסק, נכנס שוב דרך החלון ורוקן מתכולתה קופת צדקה שהייתה מונחת על גבי דלפק ובה כסף מזומן בסכום שאינו ידוע במדויק. לאחר מכן עזב את המקום כשהרכוש בחזקתו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירוע והעובדה כי הנאשם ביצע את מעשיו פעמיים בהפרש זמן קצר. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. צוין כי מדובר בנאשם רצידיביסטי, שרק לאחרונה השתחרר ממאסר ממושך בגין עבירות רכוש ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, כך שענישה קודמת לא הרתיעה אותו. לאור כך עתרה המאשימה לעונש מאסר בגדרי המתחם, הפעלת המאסר המותנה במצטבר וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירת רכוש קלה יחסית וכי לא נגנב ציוד יקר ערך אלא בעיקר מצרכי מזון.

נטען כי נסיבות האירוע מצדיקות קביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, וככל שיקבע עונש מאסר ממש יש להורות על חפיפת המאסר המותנה.

4. הנאשם בדברו האחרון הדגיש שעשה את המעשים כאשר "הכל היה פתוח שם".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים שהגם שהנאשם נכנס פעמיים למקום, מדובר באירוע אחד ועמדה זו מקובלת עלי בהתאם למבחן הקשר ההדוק. מעשי הנאשם פגעו כמובן בזכות הקניין של בעל העסק וכן בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון הכללית של הציבור. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, ראוי להדגיש כי אין מדובר באירוע מתוכנן מראש, אלא בניצול מצב שנוצר בגין מעשיו של אחר (שזהותו אינה ידועה) אשר פרץ למקום והותירו פרוץ. במצב דברים זה, נכנס הנאשם למקום - שהיה פתוח כאמור - ונטל מספר מוצרי מזון בסכום נמוך (כ- 56 ₪), מטען וכסף מזומן מקופות צדקה בסכום שאינו ידוע. כן צוין בכתב האישום שהנאשם נטל רכוש נוסף שאינו ידוע למאשימה ויש להניח לטובתו (בהתאם לכללים הנוהגים בנושא) שמדובר ברכוש שאינו משמעותי. כן יש לציין שהנאשם גנב את הרכוש בשתי פעימות שכן לאחר הכניסה הראשונה, שב למקום ושוב נטל רכוש.

6. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לרע"פ 9043/14 **דניאל ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.2015), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס עם אחרים למחסן ממנו נטלו כלי עבודה. הנאשם צרף כתב אישום נוסף בו הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי; עפ"ג 11993-09-21 **מאזן סלאמה נ' מדינת ישראל ואח'** (16.3.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבניין שאינו דירה, גניבה והסגת גבול לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, הנאשם ואחר הסיגו גבול לשני בתי עסק בכך שהרימו את גלילי התריסים בכניסה, נכנסו פנימה וגרמו לאי סדר במקום. לאחר מכן נכנסו לחנות אחרת באותה דרך וגנבו מהקופה כסף מזומן בסך של כ-1,300 ₪; עפ"ג 63273-02-15 **אריאל מושיקה נ' מדינת ישראל** (10.5.2015), בו הורשע נאשם בעבירת הסגת גבול וב-3 עבירות גניבה, בכך שנכנס לדוכן של מפעל הפיס וגנב ממנו כרטיסים שונים בשווי של 2,850 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות גנב מכשירי טלפון נייד. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות; ת"פ 56788-11-16 **מדינת ישראל נ' פרינטה** (25.6.2018), בו הורשע הנאשם בריבוי עבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שבמספר הזדמנויות נכנס לחדרי לובי בבניינים וגנב את מצלמות האבטחה שהיו מותקנות בהם. הנאשם נידון לצו של"צ, צו מבחן וענישה נלווית; ת"פ 28021-05-16 **מדינת ישראל נ' דכה** (17.9.2018), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה, בכך שנכנס לחצר בניין ופירק בלוי גז בכוונה לגנוב אותם. הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ז'ק טורג'מן** (12.5.2014), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה ממחסן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות; ת"פ 32482-12-15 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (5.5.2016), בו נקבע מתחם הנע בין מספר

חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל בעניינו של נאשם שהורשע בעבירת הסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס למוסך מדלת שירות שהייתה פתוחה וגנב מברגה. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, הופעלו מאסרים על תנאי והוא נידון ל-16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

7. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

8. ההגנה לא טענה שיש להביא בחשבון שיקולי שיקום כלשהם בגדרי העונש ואכן אין מקום לכך. מדובר במי שעברו הפלילי מכביד, הוא ריצה מספר רב של תקופת מאסר ותלוי נגדו מאסר מותנה שלא היה בו להרתיעו. בנתונים אלו מובן שיש להעדיף את עיקרון ההלימה וההרתעה על פני השיקום.

9. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבים. כן הבאתי בחשבון את גילו. מנגד, לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד, כאמור, ואת העובדה שעבר עבירה זו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר ממושך בגין עבירות רכוש. משכך, אין בידי לקבל את עתירת ההגנה למקם את עונשו בתחתית המתחם, היינו הטלת מאסר מותנה בלבד אלא נדרשת ענישה שיש בה ביטוי הולם לעיקרון ההלימה וההרתעה (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9). אציין עוד שהדבר אף אינו אפשרי משפטית לאור קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה (ראו הוראת סעיף 54 לחוק העונשין).

10. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן ארבעה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 13471-07-21 (בית משפט שלום קריות, גזר הדין מיום 15.12.2021) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר.

סה"כ יישא הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 20.12.23.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

54678313 הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

עמוד 3

ניתן היום, ז' אדר ב' תשפ"ד, 17 מרץ 2024, במעמד הצדדים.